

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 89/11
v Luxemburgu 14. septembra 2011

Návrhy generálneho advokáta v spojených veciach C-424/10, Ziolkowski,
a C-425/10, Szeja a i.

Podľa generálneho advokáta Bota obdobia pobytu strávené na území hostiteľského členského štátu, ktoré sú v súlade iba s vnútroštátnym právom, treba zohľadniť pri výpočte dĺžky pobytu občana Únie na účely získania práva na trvalý pobyt na tomto území

Takéto obdobia pobytu strávené pred pristúpením štátu pôvodu občana k Únii treba pri výpočte na účely získania tohto práva zohľadniť tiež

Smernica o voľnom pohybe osôb¹ určuje, ako a za akých podmienok môžu európski občania vykonávať svoje právo na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov.

Zavádza trojúrovňový systém, pričom každá úroveň závisí od dĺžky pobytu na území hostiteľského členského štátu. Predovšetkým stanovuje, že občan Únie má právo na pobyt na území hostiteľského členského štátu počas obdobia nepresahujúceho tri mesiace bez toho, aby podliehal akýmkoľvek osobitným podmienkam. Ďalej stanovuje, že získanie práva na pobyt na viac ako tri mesiace podlieha dodržaniu určitých podmienok. Na jeho získanie musí byť občan Únie najmä pracovníkom alebo samostatne zárobkovo činnou osobou v hostiteľskom členskom štáte alebo musí mať dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestali záťažou pre systém sociálnej pomoci tohto štátu, a komplexné krytie nemocenského poistenia v uvedenom štáte. Smernica nakoniec zavádza právo na trvalý pobyt, ktoré nepodlieha vyššie uvedeným podmienkam, v prospech občanov Únie, ktorí sa v hostiteľskom členskom štáte legálne zdržiavali počas nepretržitého obdobia piatich rokov.

Pán Ziolkowski a pani Szeja, poľskí štátni príslušníci, prišli do Nemecka pred pristúpením Poľska k Únii, a to v rokoch 1988 a 1989. V súlade s nemeckým právom získali právo na pobyt z humanitárnych dôvodov. Ich právo na pobyt bolo pravidelne predlžované z rovnakých dôvodov. Po pristúpení Poľska k Únii požiadali príslušné nemecké orgány o právo na trvalý pobyt. Vzhľadom na odmietnutie týchto orgánov z dôvodu, že nie sú zamestnaní alebo nie sú schopní preukázať, že majú dostatočné vlastné zdroje, podali žalobu na príslušné nemecké súdy.

Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko), ktorý o veci rozhoduje, v podstate žiada Súdny dvor o odpoveď, či obdobia pobytu strávené na území hostiteľského členského štátu iba v súlade s vnútroštátnym právom, vrátane období pred pristúpením Poľska k Únii, možno považovať za obdobia legálneho pobytu v zmysle práva Únie a či ich preto možno zohľadniť pri výpočte dĺžky pobytu občana Únie na účely získania práva na trvalý pobyt.

Generálny advokát Bot najskôr pripomína, že ustanovenia smernice týkajúce sa voľného pohybu osôb nezasahujú do výhodnejších vnútroštátnych ustanovení. Taký je najmä prípad práva na pobyt priznaného z humanitárnych dôvodov bez toho, aby sa prihliadlo na stav zdrojov dotknutej osoby. Zdá sa preto, že aj bez spresnenia, že tieto výhodnejšie vnútroštátne ustanovenia sú vylúčené z mechanizmu získania práva na trvalý pobyt, smernica ich v skutočnosti možno implicitne, ale prinajmenšom nevyhnutne schválila na základe dotknutého mechanizmu.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46, a korigendá Ú. v. EÚ L 229, 2004, s. 35, a Ú. v. EÚ L 197, 2005, s. 34).

Generálny advokát sa ďalej domnieva, že ustanovenia smernice nemožno vykladať reštriktívne a v každom prípade nemôžu byť zbavené potrebného účinku. Vôľou normotvorcu Únie je dospieť pre občanov, ktorí spĺňajú podmienky získania práva na trvalý pobyt, k úplnej rovnosti s národnými štátnymi príslušníkmi. Je logické, že po dostatočne dlhom období pobytu na území hostiteľského členského štátu si občan Únie s týmto štátom vybudoval úzke vzťahy a stal sa integrálnou súčasťou jeho spoločnosti. Nemožno spochybníť, že takáto situácia vzniká, keď vzťahy medzi jednotlivcom a hostiteľským členským štátom vznikajú v rámci vzťahov humanitárnej solidarity, čo je prípad v danej veci.

Generálny advokát tiež spresňuje, že stupeň integrácie občana Únie nezávisí od skutočnosti, či jeho právo na pobyt vyplýva z práva Únie alebo z vnútroštátneho práva. Okrem toho stupeň jeho integrácie nezávisí ani od jeho materiálnej situácie, keďže na ňu hostiteľský členský štát prihliadol a riešil ju počas obdobia dlhšieho, ako je obdobie stanovené smernicou (päť rokov), čo práve prejavuje jeho intergrácie.

Y. Bot sa nakoniec domnieva, že smernica o voľnom pohybe osôb upravuje pravidlá, ktoré uložil členský štát a z ktorých vyplýva, že ak sú raz strávené, tento štát nemôže brániť uznaniu práva na trvalý pobyt. Súčasne vzhľadom na svoj účel táto smernica štátom nebráni, aby prijali vlastné výhodnejšie pravidlá, ktoré môžu urýchliť proces integrácie a sociálnej súdržnosti.

V dôsledku toho generálny advokát navrhuje Súdnemu dvoru vykladať smernicu v tom zmysle, že **obdobia pobytu strávené na území hostiteľského členského štátu, ktoré sú v súlade iba s vnútroštátnym právom, treba zohľadniť pri výpočte dĺžky pobytu občana Únie na účely získania práva na trvalý pobyt na tomto území.**

Nakoniec navrhuje, aby Súdny dvor odpovedal, že takéto **obdobia pobytu strávené európskym občanom predtým, ako jeho štát pôvodu pristúpil k Únii, treba pri výpočte na účely získania práva trvalého pobytu zohľadniť tiež.**

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia návrhov sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106